

Σε προγενέστερη παρέμβασή μου είχα μιλήσει για τη γκαντεμιά του Λαφονησιού, σημειώνοντας, μεταξύ άλλων, ότι:

1. Ο αξιότιμος συμπολίτης μας κ. Κ. Μητσοτάκης, είχε ενστερνιστεί τη θεωρία των υπόγειων δεξαμενών, μια θεωρία με χουντικές ρίζες, της οποίας απότοκο ήταν, το σωτήριο

έτος 1979, το πνευματικό του τέκνο, ο Οργανισμός Ανάπτυξης Δυτικής Κρήτης (Ο.Α.ΔΥ.Κ.) που ιδρύθηκε ακριβώς για να εκμεταλλευτεί εκείνες τις υπόγειες δεξαμενές.

2. Όταν μια δεκαετία αργότερα, το 1989, ο κ. Μητσοτάκης επανήλθε ως Πρωθυπουργός πλέον, εκείνη η θεωρία, δυστυχώς όχι με ασήμαντο οικονομικό κόστος, είχε πλέον καταρρεύσει για να υποκατασταθεί με τη νέα λογική των υπέργειων ταμιευτήρων, δηλαδή των λιμνοδεξαμενών και των φραγμάτων. Έτσι, την άνοιξη του 1990, με άνωθεν επείγουσα εντολή, ήρθε στα Χανιά μια μελετητική εταιρία προκειμένου σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Εγγείων Βελτιώσεων της οποίας ήμουν τότε προϊστάμενος, να προτείνει θέσεις λιμνοδεξαμενών και φραγμάτων.

3. Μια από τις προτεινόμενες θέσεις αφορούσε στη Χρυσосκαλίτισσα, όπου υπήρχε και δυνατότητα παροχέτευσης νερού από τις πηγές της τότε κοινότητα Βάθης.

4. Αμέσως μετά την χωροθέτηση, με έκπληξη πληροφορηθήκαμε από τον τοπικό Τύπο ότι οι αξιότιμοι βουλευτές Χανίων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατήγγειλαν στη Βουλή των Ελλήνων την πρόθεσή μας να καταστρέψουμε την ομορφότερη παραλία του νομού για να μαζέψουμε το νερό της βροχής και να το παραδώσουμε στις σκοτεινές δυνάμεις (!!).

5. Συνέπεια εκείνων των σαφώς αυθαίρετων αν όχι κακόπιστων ή και κακόβουλων καταγγελιών ήταν να «μετακομίσει» ετσιθελικά η προτεινόμενη θέση σε δύο νέες θέσεις: Η μια θέση ανατολικά της Χρυσосκαλίτισσας στις γύψινες πλαγιές της περιοχής και η άλλη στους μικροαμμόλοφους των Αγίων Θεοδώρων. Μέσα σ' εκείνη την αναμπουμπούλα, πάλι ετσιθελικά, έκαναν την εμφάνισή τους και οι προτάσεις για τις εξωποτάμιες λιμνοδεξαμενές του Έλους και του Ομαλού, με τη γνωστή σήμερα κατάληξη.

Ωστόσο η γκαντεμιά στη Χρυσосκαλίτισσα, δυστυχώς, δε σταμάτησε εκεί αλλά συνεχίστηκε: Καταρχήν, ο εργολάβος που ανέλαβε το έργο, μοιραία, επειδή κανείς δεν μπήκε στον κόπο να προβληματιστεί όταν μειοδότησε με έκπτωση 62,5%, πτώχευσε.

Ακολούθησε η χρονοβόρα διαδικασία ανάδειξης νέου εργολάβου. Κατά δεύτερο λόγο, η ετσιθελική «μετακόμιση» στα γύψινα υψώματα είχε σαν λογικά αναμενόμενο αποτέλεσμα την καθίζηση της κατασκευής, με αποτέλεσμα από επείγον, το έργο να μετατραπεί σε δισεπίλυτο πρόβλημα.

Έτσι «σεμνά και ταπεινά» φθάσαμε στο σωτήριο έτος 2003 όπου στις 16-7-2003, θυμάται ξαφνικά ν' ανοίξει το χορό ο αξιότιμος κ. Βαλυράκης καταγγέλλοντας «ποταμό πιστώσεων που χάθηκαν σε άχρηστα αρδευτικά έργα». Λίγες μέρες αργότερα (22-7-2003) ο Τ.Ο.Ε.Β. Χρυσosκαλίτισσας διαμαρτύρεται για τις δηλώσεις Βαλυράκη, αλλά η φωνή του θάβεται κάτω από το επιστημονικό βάρος του Τ.Ε.Ε. / Τμήματος Δυτικής Κρήτης που συνεπικουρεί (5-8-2003), καταγγέλλοντας «αναπτυξιακό έργο εν αχρηστία». Την αμέσως επόμενη μέρα (6-8-2003) οι βουλευτές Χανίων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εν χορώ με το Τ.Ε.Ε./Τ.Δ.Κ., εγκαλούν τον υπουργό Γεωργίας στους ίδιους τόνους. Κανείς δεν αναρωτήθηκε τότε, πώς είναι δυνατόν ένας υπουργός να γνωρίζει καλύτερα από τους τοπικούς άρχοντες, εκλεγμένους, διορισμένους ή θεσμοθετημένους συμβούλους της Πολιτείας, τις λεπτομέρειες ενός γκαντέμικου έργου τοπικής εμβέλειας.

Μ' αυτά και μ' αυτά φθάνομε στο σωτήριο έτος 2011 όπου, με αφορμή την αστοχία στην ετσιθελικά από τη δεκαετία του 1990 χωροθετημένη λιμνοδεξαμενή των Αγίων Θεοδώρων, πληροφορούμαστε από τον Τύπο ότι και οι δύο λιμνοδεξαμενές είχαν χωροθετηθεί και κατασκευαστεί σε ακατάλληλο έδαφος, ότι κόστισαν αθροιστικά στο κοινωνικό σύνολο 2,7 δισεκατομμύρια δραχμές κι ότι ο οψιμότερος βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αξιότιμος κ. Δαμιανάκης, ζηλεύοντας την παλαιότερη δόξα του κ. Βαλυράκη, σκοπεύει να τον μιμηθεί, καταθέτοντας σχετική ερώτηση στη Βουλή των Ελλήνων. Αυτά συμβαίνουν όταν η φαιδρή ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα.

Το φαιδρότερο όμως είναι ότι σε σύσκεψη όλων των σοφών της σημερινής άρχουσας τάξης, ο αξιότιμος κ. Αρναουτάκης υπό την ιδιότητα του Αντιπροέδρου του Ο.Α.ΔΥ.Κ. φέρεται να δηλώνει ότι ο Ο.Α.ΔΥ.Κ. πρέπει να αναλάβει τη διαχείριση του υδάτινου δυναμικού ολόκληρης της Κρήτης (!!!). Επειδή όμως η αστοχία στην ετσιθελικά χωροθετημένη λιμνοδεξαμενή των Αγίων Θεοδώρων δεν είναι μόνο κατασκευαστική αλλά και διαχειριστική, θα ζητούσα από τον αιρετό κ. Αρναουτάκη ή και τον διορισμένο –πλην όμως προϊστάμενό του στον Ο.Α.ΔΥ.Κ.- κ. Καρούτζο, να μας εξηγήσουν από που ακριβώς προκύπτει η επάρκεια του Ο.Α.ΔΥ.Κ.

1) Από την κατασκευή του «μεγαλύτερου αντλιοστασίου της Μεσογείου» στο Πατελάρι, που είναι από τη γέννησή του προβληματικό αφού λειτουργεί στο 30% της σχεδιασμένης και κατασκευασμένης του δυναμικότητας;

2) Από την κατασκευή των «μεγαλύτερων γεωτρήσεων του κόσμου» στα Μυλωνιανά που λειτουργούν ακριβώς πάνω από τη σημαντικότερη πηγή του νομού Χανίων στην Αγυιά;

3) Από το «βαλσαμωμένο» φράγμα του Βαλσαμιώτη, που σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες ενδέχεται να σημειώσει υπερβάσεις προϋπολογισμού που θα ξεπεράσουν το 100%;

4) Από το πιο πρόσφατο φιάσκο της λιμνοδεξαμενής του Ομαλού;

5) Από κάπου αλλού ίσως, που μου διαφεύγει;

Εκτός κι αν τους αρκεί η διαβεβαίωση του πνευματικού πατέρα του Ο.Α.ΔΥ.Κ. κ. Μητσοτάκη, ο οποίος με τη σοφία που τον διακρίνει έχει χαρακτηρίσει τον Ο.Α.ΔΥ.Κ. ως «ικανό, δραστήριο και ευέλικτο εργαλείο».

Ιωάννης Κατσανεβάκης
Συνταξιούχος Γεωπόνος